

πάθει ἔνδοθεν πρὸς ὄλους ἐκείνους οἵτινες ἐπὶ Κουμουνοῦρου θὰ ἐχαίροντο τὰ **ἑπτὰ ἑκατομμύρια** ἅπερ ἀπέκοψεν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων, ἀλλ' ἡ ἐγχείρησις ἔπρεπε νὰ γίνῃ χάριν τῆς ὑγείας τοῦ λοιποῦ σώματος.

Ἡ Βουλὴ ἤρεμος ἠκροάσθη τῶν δηλώσεων τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ· μόνον ὁ πρῶτος πρωθυπουργὸς ἐναντίον τῆς θυνήθους ἀταραξίας του ὀργίλος καὶ ἐρυθρὸς, εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ κ. προέδρου ἂν ὑπάρχῃ ἐνστάσις περὶ ἀμέσου συζητήσεως τῶν νομοσχεδίων, ἐφώνησε :

— Τί νὰ συζητήσουμε ; *Ἄς τυπωθοῦνε ! ἄς τυπωθοῦνε !

Ο κ. ΚΑΡΑΙΣΚΑΚΗΣ ἐπὶ τοῦ βήματος : Οὐμ, οὐμ, οὐμ. ΠΟΛΛΟΙ. Τί ; τί ; ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Καθυποβάλλει ὀργανισμὸν τοῦ στρατοῦ. ΚΑΡΑΙΣΚΑΚΗΣ. Χμ, χμ, χμ, χμ. ΠΟΛΛΟΙ. Περὶ τίνας, περὶ τίνας ; ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Νομοσχέδιον περὶ δημοσίου λογιστικῆς. Μετὰ τοῦτο ἐπανερχεται εἰς τὴν θέσιν του ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν.

Ο κ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ. Ὑποβάθω ὀργανισμὸν περὶ κατατίσεως κτλ.

ΠΟΛΛΟΙ. Τί λές ; τί λές ; ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Περὶ καταρτίσεως σχολῆς ναυκλάστρων. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ. Ναι, σχολῆς ναυκλάστρων. ΠΟΛΛΟΙ. Καὶ τί ἄλλο ; ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Περὶ τῶν ἐν ἐφεδρεῖα κυβερνητῶν τῶν πλοίων. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ. Ναι, κυβερνητῶν τῶν πλοίων. Μετὰ τοῦτο ἐπανερχεται καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν εἰς τὴν θέσιν του.

Ἡ συνεδρίασις ἔληξε διὰ τοῦ διασκεδαστικοῦ ἐπεισοδίου καθ' ὃ ὁ κ. Δούμας ἔγινε Δουμάς πιστεύσας εἰς τὸ παραμῦθι ποῦ τοῦλεγεν ἐπὶ τὸ ἀστεϊότερον ὁ Ῥάλλης, ἐκλαμβάνων αὐτὸν μωρὸ μὲ γένεια.

Κρῖ-Κρῖ.

Η: ΠΛΕΞΙΔΕΣ.

Μ' ἔσφιγγε 'ς τὴν ἀγκαλιά της
Καὶ μὲ τὰ χρυσὰ μαλλιά της
Μ' ἔδενε ἀπ' τὸ λαιμὸ
Καὶ μοῦ ἔλεγε: Χρυσό μου,
Σκλάβο πάντα 'ς τὸ πλευρό μου
Νὰ σὲ ἔχω ἐπιθυμῶ.»

Ἄϊ, δὲν εἶμαι σκλάβος τώρα . . .
Μ' ἄφισε καλὴ της ὥρα,
Κι' ὅμως, ὅμως προτιμῶ
Πάντα τέτοιαις ἀλυσίδες,
'Σὰν ἐκείναις ταῖς πλεξίδες,
Νὰ μοῦ 'δέναν τὸν λαιμό.

Νεοσύλλεκτος.

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ.

[Ἀφιερῶται τῇ Στοᾷ].

'Ελύσσαξαν 'στ' ἀλήθεια οἱ δημοσιογράφοι,
Τὴν πένα τους βουτοῦνε σὲ ξύδι καὶ χολή,
Κτυπᾷ ὁ ἕνας ἄλλον μὲ δίκωπο ξουράφι,
Καὶ 'βρίζονται μὲ τρόπο κι' εὐγένεια πολλή.
Πῶ ! πῶ ! τί γταβατοῦρι, ἀντάρρα καὶ κακό !
'Ἀκόμ' ἀπ' τὸν Τρικοῦπη δὲν 'πῆραν μερδικό.

'Ἐνας τὸν ἄλλον λέγει τρελὸ, ζετσιπωμένο,
μπερμπάντη, βαγαπόντη καὶ πρῶτο μασκαρᾷ,
Κι' ὁ ἄλλος κακοθήη, κοιδύλι πουλημένο,
Σαποκοιλιά, τραμποῦκο καὶ δούλο τοῦ παραῖ.
Πῶ ! πῶ ! τί γταβατοῦρι, ἀντάρρα καὶ κακό !
'Ἀκόμ' ἀπ' τὸν Τρικοῦπη δὲν 'πῆραν μερδικό.

'Ἀπ' τὸ ταμεῖο ἔξω στρωμένοι 'στὴ 'λιανάδα
Φωνάζουνε καὶ ἦχος ἀκούεται βαρὺς,
Καὶ μὲς ' σ' αὐτὴ τὴ νέα μελωδικὴ καντάδα
Βογκᾷ ἢ μιὰ κι' ἢ ἄλλη φτωχὴ ἐφημερίς.
Πῶ ! πῶ ! τί γταβατοῦρι, ἀντάρρα καὶ κακό !
'Ἀκόμ' ἀπ' τὸν Τρικοῦπη δὲν 'πῆραν μερδικό.

'Εχάλασε ὁ κόσμος, τὸ ἔθνος μας ἐτάφη,
Γυρίζει καὶ κυττάζει παντοῦ καταστροφᾶς,
'Ἀπηλπισμένοι σκούζουνε οἱ δημοσιογράφοι,
'Ἀφοῦ γι' αὐτοὺς θὰ λείψῃ ὁ τακτικὸς λουγές.
Πῶ ! πῶ ! τί γταβατοῦρι, ἀντάρρα καὶ κακό !
'Ἀκόμ' ἀπ' τὸν Τρικοῦπη δὲν 'πῆραν μερδικό.

Θεὲ νὰ χαθοῦν γιὰ πάντα τόσαις κρυφαῖς ἐλπίδες,
Πολλὴ οἰκονομία τὸ ἔθνος δὲν βαστᾷ . . .
Δόστε παραῖ καμπόσο καὶ 'στῆς ἐφημερίδες,
Καὶ θὰ ἰδῆτε τότε πῶς τρέχουμε' μπροστά.
Πῶ ! πῶ ! τί γταβατοῦρι, ἀντάρρα καὶ κακό !
'Ἀκόμ' ἀπ' τὸν Τρικοῦπη δὲν 'πῆραν μερδικό.

'Ἄμμ' τί ; χωρὶς παράδες πρᾶμμα ποτὲ κανένα
'Μπορεῖ νὰ προχωρήσῃ μιὰ πιθαμὴ 'μπροστά ;
Μὰ τὴν Ἁγία Λαύρα καὶ τὸ εἰκοσιέννα
'Ἐμεῖς σᾶς λέμε λόγια Ῥωμαίικα, σωστά.
Πῶ ! πῶ ! τί γταβατοῦρι, ἀντάρρα καὶ κακό !
'Ἀκόμ' ἀπ' τὸν Τρικοῦπη δὲν 'πῆραν μερδικό.

*Ἄν θές καὶ σὺ, Τρικοῦπη, νὰ ἔβγῃς τώρα πέρα,
Φασκέλωσε κι' ἐκεῖνα, φασκέλωσε κι' αὐτὰ,
Καὶ χάραξε ἀπάνω 'στὴ νέα σου παντιέρα
Μὲ γράμματα μεγάλα ἀλεφτᾷ, λεφτᾷ, λεφτᾷ.»
Τότε θὰ πάψῃ τόση ἀντάρρα καὶ κακό,
'Ἀφοῦ σ' ἐμᾶς, Τρικοῦπη, θὰ δώσης μερδικό.

Souris.